

РЕШЕНИЕ

№ 1953

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 13.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **8321** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 121, ал. 1, т. 1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. Г. П., чрез адвокат И. Б. с адрес: [населено място], [улица], ет. 1 срещу Заповед № 7700/26.07.2012 г. на Директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „уволнение” и е прекратено служебното му правоотношение.

В жалбата, от съда се иска оспорената заповед да бъде отменена, като незаконосъобразна – постановена в противоречие с административно-производствените правила и материално-правни разпоредби. Посочено е, че оспорващият работи в системата на Агенция „Митници” от дълги години, има необходимата професионална квалификация и при периодичните атестации е получавал винаги много добри оценки. Инвокирани са доводи, че при проведеното производство по издаване на акта не са спазени императивните разпоредби на глава пета от ЗДСл, като взетото решение на дисциплинарния съвет не е съобразено със съответните нормативни изисквания. С. не е заседавал, в законоустановения състав, а процедурата е опорочена. Твърди се, че оспорващият не е изслушан от дисциплинарно-наказващия орган, преди налагане на наказанието. Същият е бил лишен от възможността да се запознае със събраните по преписката доказателства и становището на съвета, както и да ангажира такива в своя защита. Според П. не е доказано, че изобщо е извършено нарушение. Той е извършил

физически и документален контрол на влизащия в страната автомобил, който не е бил формален. Щателна проверка не е извършвана, защото не е имало сигнал за превозване на неразрешени стоки. Изтъква се, че заловеното количество цигари е било с такъв обем, че не би могло те да не бъдат забелязани при пренасянето им в лек автомобил. На последно място се посочва, че цифровата квалификация на нарушението не е точна. Не е налице неизпълнение на служебните задължения, а още по-малко на разпоредбите на чл. 17, ал. 1, т. 5 от Закона за митниците. Според оспорващият, той е изпълнявал стриктно задачите, съгласно утвърдената за заеманата длъжност характеристика.

По време на проведеното по делото открито заседание, оспорващият се явява лично. Упълномощеният от него адвокат Б. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени подробни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директорът на Агенция „Митници” не се явява. Процесуалният му представител, юрисконсулт П. оспорва жалбата. Намира, че заповедта е издадена в съответствие с материално-правни разпоредби и целта на закона. Допълнителни доводи се изложени в писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на наказанието оспорващият П. е заемал длъжността „Старши инспектор” в Митница Югозападна, при Агенция „Митници”.

На 12.09.2011 г. на служителя е връчена срещу подпис, съответстваща на длъжността характеристика /л. 92/.

Видно от писмо № 4426/320 от 12.07.2012 г., с приложен към него доклад на Инспектората при Министерство на финансите /л. 63-68/, лек автомобил „Фиат”, с ДК [рег.номер на МПС] и собственика му Г. П. от [населено място] са били включени в рисков профил на засилен митнически контрол от страна на специализираните мобилни групи на Ц.. Действията са предприети във връзка с получен сигнал в Митница Югозападна за осъществяване на незаконен внос на цигари от страна на П. и още 5-6 жени. В тази връзка на 13.06.2012 г. са били сформирани два екипа, позиционирани на пътя между [населено място] и ГКПП – 3..

С докладна записка № 4426/320 от 22.06.2012 г. Началникът на Митница Югозападна е уведомил Директора на Агенция „Митници”, че на 13.06.2012 г. мобилна митническа група към Ц. е спряла за проверка лек автомобил „Фиат”, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на Г. П. от [населено място]. При извършената проверка в МПС и в тайници в него са открити 4428 кутии цигари, които не са били облепени с български акцизен бандерол. Установено е, че автомобилът е идвал от Република М. и малко преди да бъде спрян за проверка, е преминал през ГКПП – 3.. В него освен водача Г. П., са пътували и С. К., С. Р., А. Б., Г. А. и Г. И.. Б. на пътниците е прегледан, видно от приложените протоколи за личен преглед /л. 47-51/ и са открити кутии с цигари, без да са облепени с български акцизен бандерол. От лицата са снети обяснения /л. 52-54 и л. 73-77/, видно от които цигарите са били предназначени за тяхна лична употреба. Във връзка със случая е съставен протокол за осъществена митническа проверка № 13 от 13.06.2012 г. и протокол към него /л. 44-46/, с който са иззети 81 546 къса цигари, превозвани в купето на автомобила и укрити в тайници и

4512 къса цигари, открити при прегледа на личния багаж на пътниците.

От плановия график на Митница Югозападна се установява, че същия ден на пункта, за времето от 08,00 часа до 20,00 часа, служебните си задължения е осъществявал оспорващия П., който е бил и отговорник на втора смяна.

Във връзка с констатациите от П. са изискани обяснения, видно от които той лично е проверил багажното отделение на процесния автомобил, при влизането му в страната на същата дата и е констатирал, че там са превозвани няколко торби със захар и бутилки олио.

Във връзка със случая, срещу П. е образувано дисциплинарно производство № 11 от 2012 г.

На 13.07.2012 г. е проведено заседание на дисциплинарния съвет при Агенция „Митници”, резултатите, от което са обективирани в протокол от същата дата. Членовете на съвета, с пълно мнозинство са взели решение да се предложи на органа по назначаването да наложи на П. дисциплинарно наказание „Уволнение”.

На 17.07.2012 г. И. П. е бил изслушан от Директор на Агенция „Митници”, видно от приложения по преписката протокол № 131 /л. 22/, като са приети и писмените му обяснения. Същите са приети за неоснователни.

Директорът на Агенция „Митници”, преценявайки характера и тежестта на деянието е приел, че същото представлява тежко дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 21, ал. 1 и чл. 89, ал. 2, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 5, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите от държавната администрация, поради което и на основание чл. 95, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е издал оспорената заповед за налагане на наказание и в следствие за прекратяване на служебното правоотношение.

Воден от принципа на търсене на обективната истина, съдът допусна до разпит в процесуалното качество на свидетели, лица имали отношение към случая.

От формуляра за индивидуално изпълнение на длъжността за 2011 г. се установява, че П. е получил оценка – „2” – Изпълнението е над изискванията.

Като доказателство по делото е приета заповед № 369/18.10.2011 г. на Началника на Митница Югозападна /л. 248/, с която са утвърдени Правила за организацията на дейностите, които се изпълняват от служителите за граничен митнически контрол в МП – 3. /л. 249-260/, Кодекс за поведението на митническия служител /264-267/ и заповедите на Директора на Агенция „Митници”, с които е утвърден състава на дисциплинарния съвет при агенцията.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспорената заповед е съобщена И. П. лично на 02.08.2012 г., видно от положения върху екземпляр от нея саморъчно написан текст. Жалбата е подадена чрез административния орган на 16.08.2012 г. /вх. № 4426/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат неговите законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорената заповед, компетентния административен орган е приел, че са налице материално-правните предпоставки на чл. 89, ал. 1, т. 2 и т. 5, във връзка с чл.

21, ал. 2 от ЗДСл, а именно че с деянията си И. П. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, изразяващо в превишаване на дадените му правомощия.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146. В хода на проведеното съдебно производство по делото, съдът съобразявайки се с наведените от страните доводи е събрал доказателства, за да провери дали са били налице фактическите основания, даващи възможност на административния орган да упражни даденото му от закона право, като да издаде акта, с който се засягат безспорно права и законни интереси на оспорващия.

Особено важни в тази насока са свидетелските показания, дадени от лица, които са имали пряко или косвено отношение към обективните факти, послужили като причина за започване на административното производство, протичането му и завършването му, чрез издаване на съответния административен акт.

Съдът на основание чл. 171, ал. 2 от АПК допусна до разпит, един свидетел, доведен от оспорващия и служебно един свидетел, имащ отношение към спора. Техните показания са особено важни, защото от тях биха могли да се направят изводи, за това дали са били налице фактически предпоставки за издаването на оспорения акт.

Първият от тях, Е. С., заяви, че познава П. от около три години, когато е бил назначен като служител на Гранична полиция в ГКПП – 3.. Служебните му задължения се изразяват в паспортно-визов контрол и проверки за укрити лица в преминаващите през ГКПП МПС. Когато се констатира превозване на обемисти количества стоки или необичайни стоки, се сигнализира на митницата. По принцип се проверява всяко едно от транспортните средства, като се отварят пренасяните куфари и чанти. Свидетелят не си спомни точно за случая, но посочи, че е чул в последствие, че в автомобил, преминал през пункта през юни 2012 г. са открити цигари. Той изтъкна, че при извършване на щателна митническа проверка присъства и представител на Гранична полиция. Такава се извършва, когато при граничния контрол се открие нещо съмнително. Според С., изборът за щателна проверка зависи от риска, той се преценява от митничарите. Същия беше категоричен, че 440 стека цигари не да бъдат пренасяни с автомобил и да не бъдат забелязани.

Другият разпитан свидетел Г. П. описа подробно случая от месец юни 2012 г., защото издетите цигари са превозвани от него в собствения му автомобил. Той посочи, че познава оспорващия П. от ГКПП, защото редовно пътува до Република М., където продава текстил, но с него не са нито приятели, нито познати. На въпросния ден, П. се е връщал от М. заедно с 3-4 жени и след излизане от ГКПП спрял до един от магазините, за да плати, взетия по-рано на същия ден текстил. Пред магазина видял трима македонци, с които се познавал от С., само по физиономия, но не и по име. Те му предложили да му продадат македонски цигари. Свидетелят първоначално отказал, но после се съгласил. Заедно с един от македонците отишли да вземат цигарите. Те били сложени в найлонови торби, от страни на пътя, на около 500 метра сред магазина в едни храсти. Цигарите били в голямо количество цигари – според него около 400 стека. Свидетеля дал първоначално 300 лева, като остатък до около 6000 лева казал, че ще даде на другия ден. Заедно с македонца натоварили цигарите в колата, вътре между хората, както били с найлоновите торби. На около 5 км от П., автомобилът бил спрял за проверка от хора, които се легитимирали като служители на

Агенция „Митници”. Те му казали да последва колата им и отишли до митница Кулата заедно с пътниците вътре в колата. Там автомобилът бил проверен, а превозваните цигари извадени навън, описани и конфискувани. Свидетелят посочи, че по принцип от М. купува рядко цигари, но този ден специално купил около 42 стека, които укрil в кухини в колата. На митницата му била извършена обикновена, а не щателна проверка. При честите посещения в М. се случвало да му правят и щателни проверки, когато се проверява изцяло автомобила.

Чрез разпита на свидетели се цели разкриването на факти и обстоятелства, които не могат да бъдат установени посредством писмени доказателства или друг вид доказателствени средства, като експертизи, оглед и т.н. Свидетелите излагат устно пред съда данни, за които те си спомнят и за които смятат, че съществуват или са съществували в даден минал момент вън и независимо от страните и независимо от съда. Затова как те са възприели тези факти или как ги възприемат е от значение мястото и вида на фактите, емоционалното състояние на възприемащия ги, неговото интелектуално ниво, възраст и др. Разбира се, тези разсъждения са валидни, когато свидетелските показания са дадени добросъвестно и честно, без да са неистински или укриващи истината. Съдът следва да възприеме, дали дадено събитие, описано от свидетеля се е случило или даден факт е съществувал, като се съобрази с множество елементи, като последователност, непротиворечивост, логическо изграждане, сетивни и емоционални връзки, волева насоченост и т.н., съдържащи се както в показанията, така и в останалия, събран по делото доказателствен материал. В разглеждания случай и двамата свидетели изложиха пред съда устно факти и обстоятелства, възприети от тях в даден момент от миналото, за които те са запазили спомени в съзнанието си.

Съдът, съобразявайки се с изложените по-горе разсъждения намира, че показанията им са последователни, ясни и непротиворечиви. След обсъждането им в съвкупност с останалите събрани по делото доказателства, могат да се направят следните изводи.

Основната материално-правна предпоставка за налагане на процесното дисциплинарно наказание е приетото от административния орган за установено обстоятелство, че П. е извършил формален преглед на описаното по-горе МПС и на пренасяния багаж. Страните не спорят, че на 13.06.2012 г. проверката на управлявания от Г. П. автомобил е била извършена от И. П.. По преписката няма никакви доказателства, които да потвърдят, изложените в оспорената заповед изводи, че всички открити кутии с цигари, които не са били облепени с български акцизен бандерол, са били пренесени през държавната граница на Република България, през ГКПП – 3. на процесната дата. Направените заключения се опровергават и от показанията на свидетеля П., който категорично посочи, че е една част от тях е закупил в М., като ги е укрil в тайници в автомобила, а друга част е взел от македонски граждани, след като е напуснал територията на ГКПП. По тази причина, П. не имал възможност да констатира незаконното им пренасяне, защото по-голямото количество не е присъствало изобщо физически в МПС по време на проверката. Съдът кредитира изцяло показанията на Г. П., защото няма данни той да е заинтересован от изхода на спора. С П. същият се е познавал само формално, по повод на честите му посещения в М.. По преписката няма данни между тях да е имало каквито и да е било контакти. Освен това, свидетелят разказа в подробности за всички факти, случили се на този ден, някои, от които биха могли да бъдат основание най-малко за ангажиране на

административно-наказателна отговорност. Обстоятелството, че цигарите в голямата си част не са били в автомобила по време на проверката се установява и от показанията на свидетеля С., който категорично посочи, че 440 стека цигари не да бъдат пренасяни и да не бъдат забелязани. В случай, че това е било така, това е щяло да стане още по време на паспортната проверка и автомобилът е щял да бъде насочен за щателна митническа проверка. По отношение 42 стека цигари, закупени от П. в М. и укрити в тайници, съдът намира, че установяването им е могло да стане единствено при извършване на щателна митническа проверка. От Раздел II от приетите по делото Правила за организацията на дейностите, които се изпълняват от служителите за граничен митнически контрол в МП – З., утвърдени със заповед № 369/18.10.2011 г. на Началника на Митница Югозападна, се установява, че входящият трафик в Република България на автобуси, микробуси и леки автомобили се контролира чрез гранична паспортно-визова проверка и гранична митническа проверка. Последната се осъществява от митническите служители на ГКПП – З., чрез извършване на частична и щателна митническа проверка, избора, на които зависи от придружаващите МПС документи, външни белези и поведението на водача и пътниците. В разглеждания казус няма данни, за наличието на някоя от предпоставките, налагащи на управляваното от П. МПС на 13.06.2012 г. да бъде извършена щателна проверка. От доклада на инспектората на Министерството на финансите се установява, че само за 13.06. 2012 г. той е имал 14 влизания/излизания от страната, като това е ставало през смените на трима различни митнически служители от ГКПП - З.. По тази причина естествено е било невъзможно всеки ден да му се правят такива проверки, които биха отнели време и значителен човешки ресурс. Административният орган не е ангажирал доказателства, че митническите служители на ГКПП – З. са били уведомени, че П. е бил включен в рисков профил, за да може той или управляваните от него МПС да бъдат поставен под особено внимание.

По отношение на пренасяните от пътниците цигари, съдът намира, че при положение, че същите са били поставени дамските им чанти и не е извършвана щателна митническа проверка, не е имало възможност да се установи вносът им, още повече, че количеството им е близко до разрешения за лично ползване внос. Свидетелят П. потвърди дадените от П. обяснения, че е извършил проверка само на превозваните в багажното отделение на автомобила найлонови чанти, където е имало само захар и олио. Същият не е имал задължение да провери и пренасяните в личния багаж на пътниците стоки, при положение, че не е извършвана щателна митническа проверка.

Всички изброени обстоятелства мотивират съда да приеме, че П. не е нарушил служебните си задължения или нормите на Кодекса на служителите в държавната администрация. Следвайки прогласения в чл. 7 от АПК принцип на истинност, административният орган е бил длъжен да установи всички факти имащи значение за случая, включително и да събере допълнителни доказателства, във връзка възраженията на държавния служител, направени чрез депозираните писмени обяснения, а не да ги отхвърли формално, посочвайки, че те не оборват направените по време на административното производство констатации. Неизпълнението на тези задължения създава

представа за предопределеност и липса на безпристрастност на направеното волеизявление.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

По отношение на направените разноси, предвид изхода на спора и на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал такива, на същия следва да се присъдят разноси. Пълномощникът на ответника по оспорването е направил възражение, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Съдът намира искането за основателно, поради обстоятелството, че по делото са проведени само две заседания и не са извършвани никакви сложни процесуални действия от страна на пълномощника на оспорващия. По изложените съображения следва да се приеме, че възнаграждение в размер на 600 лева – четири пъти над минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата, е съобразено с действителната фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на И. Г. П., от [населено място], [община] № 7700/26.07.2012 г. на Директора на Агенция „Митници“, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 5 от ЗДСл на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на И. Г. П., от [населено място], [община], [улица] ЕГН [ЕГН] сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляващи адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 8321 по описа за 2012 г. на Административен съд София – град, съобразно фактическата и правно сложност на спора.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.